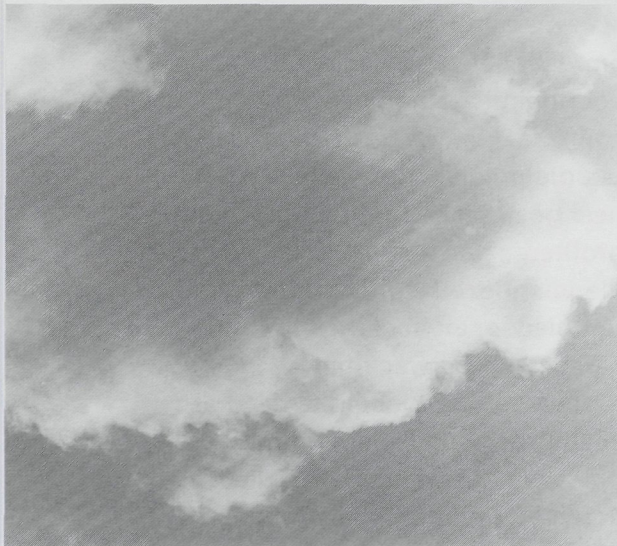

Verslag alumnidag marginalisatie

Van weleerwaarde naar duvelstoejager, of: hoe is het toeven in de marge?

Over marginalisatie zou het gaan op de dag (29 nov.), die de alumnicommissie aan de theologische faculteit voor haar oud-studenten had georganiseerd. Immers: Kerk en theologie zijn uit het midden van de samenleving verdwenen, en predikanten worden met de vraag geconfronteerd, waar zij eigenlijk nog staan en wat de betekenis van hun werk is. Vier predikanten (drie werkzaam in de gemeente en één in het ziekenhuispastoraat) vertelden over hun beleving van hun werk, prof.

Heitink vatte samen en gaf een bredere analyse van dat verschijnsel marginalisatie en de overige deelnemers (helaas niet meer dan 25) konden in het gesprek verder op zoek gaan naar herkenning en naar hoopgevende signalen.

Al snel werd duidelijk, dat de situatie lang niet zo hopeloos is als ze op het eerste gezicht lijkt; hoezeer het randstedelijk perspectief uiteraard ook verschilt van dat van bijvoorbeeld de Veluwe. De alleen al getalsmatige verschillen in participatie van gemeenteleden aan kerkdiensten en andere activiteiten van de gemeente zijn enorm. Dat kan de beleving het werk in hoge mate bepalen. Wat daarentegen overall gesignaleerd wordt, is een proces van terugdringing van de betekenis van geloof en van kerkelijke betrokkenheid bij betrokken kerkleden zélf. De ervaring van die 'innerlijke marginalisatie' is voor predikanten niet minder ingrijpend dan die van de uiterlijke variant ervan.

Toch bleek de uitspraak van één van de inleiders: 'ik lijd niet onder de marginalisatie' breed gedeeld te worden. Immers: wie beseft, dat de kerk van Jezus Christus in de marge begonnen is en daar misschien ook wel thuishoort, kan de marginalisatie en wat dat voor de persoon van de predikant betekent nog steeds óók als uitdaging ervaren. Elk veranderingsproces brengt - voor wie dat wil zien - nieuwe kansen met zich mee. Benadrukt werd, dat die kansen niet in het

minst op het vlak van de verschillende vormen van categoriaal pastoraat liggen. Dáár kunnen, net als waar de kerk bereid is, de breedte van werk- en levenservaringen van mensen op te zoeken, oeroude noties, symbolen, woorden en gebaren op die levens worden betrokken. Ook als de kerk van vandaag het niet zou redden, ligt dáár toekomst.

Dat de één zich ondertussen sterk op de confessie richt en het in gesprek brengen van levenservaringen met de kracht van de orthodoxie als een remedie voor innerlijke marginalisatie aanbeveelt, terwijl de ander zich - met een snufje evangelisch elan - vanuit persoonlijk enthousiasme en persoonlijk gedragen-zijn door de gemeente in het predikantenwerk afvraagt, of er wel écht sprake is van marginalisatie, zal niemand verbazen, die weet hoe verschillend predikanten van elkaar kunnen zijn. Maar juist dát gaf de deelnemers gelegenheid om de vraag aangescherpt mee naar huis te nemen: hoe wil je zelf staande blijven in de marge? In die zin hebben de afwezigen veel gemist.

Namens de alumnicommissie,
Drs. Ids Smedema

De eerstvolgende alumnidag wordt gehouden op maandag 13 november 2000
thema: de toekomst van theologie
(nader bericht volgt!)